

Iz Clevelanda in okolice

Zimsko-pomladanska ofenziva

WASHINGTON, D.C. — V
elo hišo prihaja v zadnjih dneh
a kupe pisem z zahtevo po od-
čnem nastopu proti tistim, ki
organizirajo in vodijo nemire na

Kdo se je na primer zmenil
lani za napovedi naših levi-
čarskih gibanj, da bodo letos

Letošnji dogodki nas znova opozarjajo, da moramo zakonitost braniti povsod, ne samo na univerzah, da moramo vepiti spoštovanje do nje že otrokom v njihovi zgodnji mladosti, da ne smemo dovoliti nikjer in nikoli teptanja zakonitosti. Današnji dan zakonitosti je kot nalašč ustvarjen, da nas prepričevalno spomni na te naše dolžnosti, ki se jih vse premalo zavedamo.

PARIZ, Fr. — Pri včerajšnjem sestanku med rdečimi in zavzniki o končanju vojne v Vietnamu je zastopnik Oslobojilne fronte Južnega Viet-

Hčerkica—
Mr. in Mrs. Ray Strnisa, 7204
Donald Avenue, se je rodila 20.
aprila v Euclid General bolniš-
nici hčerkica, sestra 3 leta sta-
remu fantiču. S tem sta postala
Mr. in Mrs. Louis Strnisa drugi-
stari oče in stara mati. Mr. in
Mrs. Anton Strnisa z Norwood
Rd. pa devetici praoče in prama-
ma. Čestitamo!

Nocoj "Rosenkavalier"—
Sinoči je Metropolitan opera
podala v Public Auditoriumu
precej rutinsko Verdijevega
"Rigoletta", nocoj pa je na spo-
redu R. Straussov "Rosenkava-
lier". Sinočnja predstava je po-
slušala preko 6,630 ljudi.

nama namigmil, naj bi bili njihov načrt osnova za razgovore. To je znani načrt 5 točk, katerega sprejem so doslej rdeči postavljali kot osnovno za začetek razprave. Zavezniška stran od te izjave OI ne pričakuje dosti, četudi ne izključuje možnosti, da bi bilo za začetek spremembe stališča.

PRAGA, ČSR. — Oblasti so prepovedale vsako zbiranje tekom proslave 1. maja, da ne bi prišlo do kakih nemirov in demonstracij. V mestu je videti okrepljene policijske patrulje in vojaštvo.

KRALJEVICA, SFRJ. — Predsednik Josip Broz Tito je v svojem govoru delavstvu in tujakšnji ladjedelnici pozval Sovjetsko zvezo in njene satelite, naj se vsedejo s predstavniki SFRJ za mizo in se pogovore o vseh sporih. Sovjetsko časopisje namreč v zadnjih dneh znova ostro napada Tita in Jugoslavijo. Tito je dejal svojim poslušalcem, da za bližnjo bodočnost ni gleda mednarodnega položaja "pranič optimističen".

Makarij mora biti torej za nedoviden Ciper, to ga pa sili na mirno prenašanje, ako že na sožitje — turške manjšine. Turška manjšina bo seveda porabila to prilož, da bo od grške večine zahtevala nove politične koncesije. Z volitvami se zato Cipru bližajo viharni dnevi, ki pa sedanjega političnega stanja ne bodo porušili.

PRILAGODITELJ

Vremenski
prerok
pravi:

Večinoma jasno in toplejše.
Najvišja temperatura okoli 60.

AMERIŠKA DOMOVINA

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Managing Editor: Mary Debever

NAROCNINA:

Za Združene države:

\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece

Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months

Friday edition \$5.00 for one year

SECOND CLASS POSTAGE PAID AT CLEVELAND, OHIO

83

No. 86 Thursday, May 1, 1969

1. maj - praznik krščanskih delavcev

Predolgo smo katoličani pustili v nemar svet dela in njegove težave. V skrbi za večno življenje smo pozabili, da se ljudje morajo zveličati tudi pri svojem vsakdanjem delu in ne samo v cerkvi in na svojih domovih. Tako se je zgodilo, da je svet dela po prizadevanju raznih ateističnih socialnih revolucionarjev zašel v njihove mreže in s tem tudi odpadel od Cerkve. To je posebno vidno v kontinentalni Evropi, dočim so na Angleškem, čeprav protestanti, socialno vprašanje začeli prej reševati in ga usmeriti ne v revolucijo in brezboštvo, temveč v zmerni socializem, ki ga poznamo pod imenom laburizem. Ta je v svoj socialni program sprejel tudi načela krščanske etike in demokracije. Zato je na Angleškem delavski stanj politično strpen in demokratičen, versko pa pozitivno usmerjen.

V stari Evropi moramo priznati, da so delavske množice ne samo versko odpadle in zatajile načela krščanske etike, temveč so tudi sprejele načelo diktature proletariata, kar pomeni smrt državljanske svobode. Delavstvo si je z diktaturo komunističnih partij ustvarilo stanje podobno srednjeveškemu tlačanstvu.

To tlačanstvo je sicer v nekaterih stvarih različno od fevdalnega, ker so proizvodne razmere drugačne, v bistvu je pa enako prejšnjemu: novi razred, ki se je razvil pod okriljem komunističnih partij, ima v zakupu vso oblast, vedri in oblaci, dela mir in vojno, zapira in pomilošuje, stavi spomenike, svojim pristašem in jih zopet podira, jemlje zemljo in hiše, prodaja in kupuje, — delavec in kmet pa morata molčati in ploskati. Pa tudi izobraženec ni na boljšem, prej na slabšem.

To stanje, ki ga pameten človek brez propagandističnih predsodkov lahko sam vidi v vseh ljudskih demokracijah, je odprlo oči številnim delavcem ne samo v ljudskih demokracijah, temveč tudi na Zahodu. Zato opažamo, da se nemška socialna demokracija trga od Marks in njegovega nauka o diktaturi proletariata; tudi francoski socialisti so v veliki meri pokazali hrbet svojemu nekdanjemu učitelju. Še bolj so se od marksizma oddaljili krščanski delavci, ki so si danes že povsod ustanovili lastne delavske organizacije, da so jim le politične razmere dopuščale. Tako imajo krščanske delavske organizacije v Italiji (ACLI), v Franciji in Belgiji (Zosisti), v Nemčiji, na Holandskem.

Povsod te organizacije vodijo živo borbo za zmago krščanskih načel v odnosih med delom in kapitalom. Ponekod imajo tudi krščanske delavske sindikate, ki uspešno tekmujejo s socialističnimi in komunističnimi. V Italiji so krščanski delavci ustanovili svojo sindikalno organizacijo: CISL (Confederazione Italiana dei Sindacati dei Lavoratori), ki uspešno tekmuje s komunistično organizacijo CGIL (Confederazione Generale Ital. del Lavoro). Komunistični sindikati so v Italiji še vedno močni, to zaradi tega, ker je delavstvo premalo demokratično zavedno; misli si, da je dovolj, če odstranijo sedanje kapitaliste, pa bo prišel raj na zemljo.

Tisti delavci, ki so bolj razgledani in ki bolj mislijo s svojo glavo, vedo, da odprava kapitalizma ne pomeni raja in niti ne zboljšanja socialnega stanja, kot pričajo ravno delavci v ljudskih demokracijah, kjer je po 24 letih komunistične diktature socialno stanje delavcev še vedno veliko nižje kot npr. v raznih zapadnih državah, kaj šele v ZDA. Tudi v Sovjetski zvezi, kjer vlada komunizem že nad 50 let, so še vedno daleč zadaj za blagostanjem v industrijskih zapadnih državah. Poleg tega pametni delavci vedo tudi, da materialno blagostanje ni še vse. Če si sit in če se imaš s čim obleči, niso še vsi problemi rešeni.

Človek ne živi samo od kruha. Človek, kot razumno in svobodno bitje, želi biti sam svoj gospodar, živeti brez strahu pred tajno policijo, verovati ali ne verovati brez posledic za svojo službo, imeti tudi kaj svojega, hišo, vrt, avto, potovati brez tisoč ovir od strani državnih oblasti, misliti in govoriti, kar mu srce in pamet pravita in ne kar mu partija ukazuje itd.

Vse to ve pameten in razgledan delavec, zato ne veruje več komunističnim propagandistom, kot jim je veroval nekoč. Vsled tega opažamo, kako se najbolj razgledani delavci oddaljujejo od komunističnih partij. Najboljši zgled so nam v Italiji delavci v Turinu in Milanu. Tam so takoj po vojni imeli socialkomunisti svoje nezavzetne trdnjave, danes so povsod v umiku. Obdržali so svoje postojanke v srednji in južni Italiji, ker je tam delavstvo premalo poučeno in razgledano.

Delavstvo v Združenih državah se ni nikdar prav vnelo za socialistične ideale, ki so jih oznanjali v Evropi. Ubiralo je svojo lastno pot, se trudilo za izboljšanje gmotnega položaja, podpiralo pri volitvah tiste kandidate, ki so podpirali njegove zahteve, pa zavračalo ideološke boje in revolucije. Ko praznuje delavstvo v Evropi 1. maj kot svoj praznik, dajemo v Ameriki čast delu in delavstvu na "Delavski dan" v septembru.

Marija, Kraljica Majniška

F. Gorše: Marija Pomagaj

Ko se mesec maj približa, željo v srcu mi zbudi, da v cerkev tja Marij'no skupno bi poromali.

Na kolena pokleknil in prosil bi lepo, ljuba Mati in Kraljica stegni milostno roko.

Da vsi revni, zapuščeni, vsi ubogi grešniki, Tvojo bi roko dosegli, se po njej zveličali.

Prošnje naše ne odreče, Tvoje mater'no srce, da v kraljestvu rajske sreče večno bi častili Te.

Mary Stušek

BESEDA IZ NARODA

KAJ
ve
POVEDATI
"stric"
GREGOR?

* DAN PO SV. JOŽEFU je po koledarskih določbah nastopila pomlad. Par dni zatem pa je izgledalo, da smo se daleč od prave pomladi. Tako je navadno vsako leto po našem osrednjem zapadu. Nekaj so kriva temu velika jezera, ki se spenjajo gori do hladne Kanade, nekaj mississippike nize, ki odpirajo pota sapam in vetrovom. Vrat, s katerimi bi se zaprlo pota tokovom sap in vetrov, pa ni doslej še nihče instaliral, zato je kakor je, leto za letom. Čez mesec, dva, bo pa vročina, da bo vse zijalo, sap in vetrov pa od nikoder ne bo. Tako se letne sezone in vremena poigravajo z nami. O tem sva se pred par dnevi pogovarjala z mojim znancom farmarjem, ki se muči s kmetovanjem gori blizu Sycamore, v DeKalb okraju.

Za vse seveda ni nikjer prav. Vendar pa doslej, ko to pišem, pri nas po naši okolici nismo imeli letos prehude zime. Tudi ne preveč snega, ne prehudega mraza. Kakor je bilo čuti iz drugih krajev po naši Ameriki, so imeli hude snežne zamete, hud mraz, ponekod nalive in poplave in veliko škode je povzročene. Kalifornija je bilo hudo prizadeta. Izbruhi oljnih vrelcev, nalivi, poplave so naredili silno škodo. Tudi po drugih krajih so občutili marsikaj to zimo.

Po okrožjih DeKalb, Kane in drugih okrajih je bilo pred 20 leti nekaj slovenskih farmarjev. Jih je še nekaj, le menda mlajši so bolj med Amerikanci in niso toliko znani. Preje je bil dobro znan pokojni Frank Gorenc. Ta je s kmetijstvom zelo uspel gori med Virgil in Burlingtonom. Imel je dve obsežni farmi nad 600 akrov. Bil je pa tudi zelo skrben farmar. V njegovih hlevih je vladala taka čistoča, kakor malokje. Sinovi so mu pridno pomagali. Eden izmed sinov je dokončal študije za agrarstvo in je poučeval o tej stroki v Južni Ameriki in pozneje v Afri-

ki. Frank Gorenc st. je preminul pred par leti v starosti 78 let.

Poleg njega je bilo in je še po teh krajih več drugih naših farmarjev. Frank Junc in njegovi sinovi še vedno kmetujejo blizu Hampshire, nekaj drugih je doli okrog Virgil in naprej. Zgleda, da vsi kar lepo uspevajo.

Na splošno zgleda, da gre zadnje čase farmarjem nekoliko bolje, kakor jim je šlo do lani. Če ne se nekako uveljavljajo. Seveda v marsičem še vedno premalo. Če bi ne bilo toliko rizika in odgovornosti, bi bilo, a te marsikaj preprečijo. Veliko časa je treba, predno farmar odgoji in zredi klavno živino za trg. Vmes mnogokrat nagajajo kužne bolezni, pri pridelkih pa slaba letina in vreme. In komur to ne prizaneše, je prizadet. Dalje je danes draga oprema, to je stroji in drugo, kar v današnjih časih zahteva moderna obdelava polja in druge zadeve. Le previdno in modro gospodarstvo uspe v takih okoliščinah.

Farmarji vsepovsod tožijo, da jim delajo težave tudi previsoki davki. Vse je obdavčeno in to je veliko breme. Od sedanje vlade pričakujejo, da jim bo te težave olajšala. Če jim bo?

Kakor tarejo po mestih in naseljih lastnike domov gospodarstvenike, tako je odplačevanja na posojila in drugo, tako tudi farmarje s takimi bremenami mučijo. Tisti, ki imajo kmetije plačane in so brez dolgova, gre. Drugače je z onimi, ki so začeli šele v zadnjih letih, ko je vse drago, ko inflacija zahteva višje obresti in drugo. Danes začeti s srednje veliko farmo zahteva precej kapitala, posebno še v takih krajih, kjer je rodovitna zemlja, blizu trgov. Se sliši neverjetno, a je res, kakor to povedo poročila strokovnjakov v teh zadevah. Za srednje farmo se danes smatra obseg od 200 do 300 akrov. Cene akru so različne, kakršna je rodovitnost, bližina trgov in drugo. Po nekaterih krajih \$400 za akro, po nekaterih celo do \$800 in še več. Kje so stroji, kje oprema? Kje potem obresti, če so potrebna posojila ob nabavi? To znese še vse več, kakor je las na glavi.

To vse pove, da ne tarejo skrbni ljudi samo po mestih, kako bodo izvozili iz težav sedanjih časov, ampak tudi mnoge naše farmarje. In v Washingtonu kaj menijo in mislijo o vsem tem? Nekaj že. Največ pa le mislijo, kaj se bo od farmarjev dobilo v obliki

davkov in v tem in onem oziru. Kajti v Washingtonu pravijo: Če kdo rabi "okrogle knofe in zelene metulje", jih rabimo mi...

Ko sem se zadnjič mudil v Jolietu, da si nabavim nekaj suhega prekaženega mesa in klobas za Veliko noč, na Center Street pri mesarju Bluthu, sem obiskal mojega starega znanca in sorojaka, ki hodi po jolietških cestah, potih in stezah že nad 60 let. Še kar trdna korenina. Malo takih. Prav takrat sta bila pri njem njegov sin in tudi že sin od njegovega sina. Pogovarjali smo se večinoma o nekdanjih časih. Njegov sin je še nekaj razumel o tistih časih, ko smo govorili. Sinov sin je pa nas vse le debelo gledal in poslušal, češ kaj se stari "kampelci" pogovarjamo. Verjamem, bilo mu je vse najbrže "španska vas". Razlika med vsako generacijo je velika. Posebno sedaj, ko je svet vsak dan manjši in ožji, ko že iz njega silimo na Luno in druge planete. Na Zemlji pa postaja drenj, saj pravijo, da ko se bo pisalo 2001 leto, da bo nas že nad 6 milijonov ljudi na zemlji. Bo torej res treba novih prostorov za ljudi.

Ko sva se pozdravila z znancom Zanom, me je on debelo gledal in meril z očmi gori in doli, jaz pa njega. Kako ti kaj gre, kako ti teče življenje, sem ga vprašal.

"Ravno slabega ni nič," mi odgovori. "Le dolgčas mi je včasih po starih časih, pa okrog zdravnikov moram pogostejše hoditi, ker me vedno kaj grize in ščiplje. Pa ko potožim in vprašujem zdravnika, odkod vse te sitnosti, me potolaži, da ni res tako hudo in da naj bom kar zadovoljen, ker prebrel sem na svetu že mnogo let in Bog mi zdaj naklana vsak dan "nov bonus day" in to je nekaj dobrega in velikega."

Tako moj znanec. Vidiš, vidiš, sem mu dejal. Torej ima Bog nas le rad, da nam naklana za nagrado "bonus" dneve. Glej, glej, to je pa nekaj novega. Sem mislil, da samo na kakih bankah dajejo "bonuse", zdaj pa tudi tu, no, no, to pa daje upanje, da bomo še brcali okrog, sem mu dejal.

Oba sva se smejala, pa malo mislila zraven, če tako, bo pa treba gledati, da bo dosti "bonus" dnevor, pa bo šlo, pa bova še marsikaj doživela in videla, kako se bo naš svet vrtil okrog.

Nato smo govorili o raznih dogodkih po svetu. Njegov sin je zaposlen v neki tovarni za kemikalije in je tožil, kako hitro se vrste razne spremembe pri delu. Vedno je treba se učiti o lastnostih raznih snovi, ki jih uporabljajo z drugimi snovmi. Natančneje teži, mere, računanja po novih metodah računanja, se spreminja naprej in naprej in ljudje na položajih, ki so bili pred 20 leti strokovnjaki v svojih poklikih, so zdaj že zadaj. Novi prihajajo iz novih šol, z novo vzgojo za vse razne poklice. Te spremembe se pojavljajo zadnja leta hitreje in hitreje. Če bo šlo tako naprej, bodo kmalu upokojevali ljudi z 45. in 50. letom. Umikati se bo treba novim, z novo vzgojo in znanjem.

Midva v Znanom sva kar debelo gledala in poslušala. Zan je sina dvomljivo pogledal in vprašal: "Ja, kdo bo pa vse to plačeval, penzije, če bodo tako mladi morali v pokoj. Saj zdaj vse toži, da ni denarja ne za šole, ne za to, ne za ono? Kako bo pa še potem, če bo vsak, ko se Abraham ne bo videl, že penzionist?"

Se bi bili govorili o vsem tem, pa se je popoldne že nagibalo k večeru in sem se poslovil. Zan mi je pa z nasmehom dejal: "Vidiš, Gregor, midva sva prehitro na svet prišla, drugače bi tudi midva lahko računala, kako bi preživljala kot mlada penzionista ta "drugo polovico" najinega življenja."

Po poti domov in še zdaj se večkrat spomnim na tisti pogovori. Vedno pa mi zraven stopi njih mestih.

KULTURNA KRONIKA

Kresov "Večer narodnih in umetnih plesov"

Preteklo soboto je Slovenska folklorna skupina "Kres" v Clevelandu podala v Slovenskem narodnem domu na St. Clair Avenue svoj "Večer narodnih in umetnih plesov".

Spored je začela cela skupina s "Tam, kjer zibka tekla je — moj rodni dom", domovini posvečenim simboličnim plesom, ki ga je nastudirala ga. Nežka Škulj iz Toronta v Kanadi. Lepa misel, lepo podana z zaključno sliko, ko so oči vseh uprte proti očaju Triglavu, prikazanemu v ozadju odra. Sledil je "Praznik nas vseh Slovencev", mogočna živa slika slovenske mladine v krasnih narodnih nošah.

Ob glasbi "Veselih Slovencev" so Jože Leben, Bernarda Mejač, Cvetka in Tone Ovsenik, Lidija Potočnik in Janez Vidmar zaplesali v narodnih nošah izvirni narodni ples "Zidana marelja". Priserčen nastop je izpričeval svoje slovenstvo tudi z židanimi marelji v slovenskih barvah. "Gorenjska kmečka polka" je bila prekipajočajo živahna v korakih in vesela v vriskih.

V "Mati pokliče pridne deklice... prate mudi" so Fanika Kristanc, Rozika Meglič, Terezija Rožman, Pavlica Sršen, Marjanca Tominc in Justa Vidmar ljubko prihiteli na oder s škafi v rdečih krilih in belih bluzah ter se lotile pranja. Bose so hitele od škafov obešati in sušiti oprano perilo. Njihov korak je bil živ in prožen, pa vendar bolj plavajoč kot naglo odločen.

"Vasovalec", izvirna narodna polka, je bi letos podan v nekoliko spremenjeni obliki. Vasovalca je posrečeno podal Janez Vidmar, skupina deklet in fantov v narodnih nošah je bila v svojem nastopu živa in naravno sproščena. Korak nagel, kot ga polka zahteva. Brezhibno je bilo izvedeno težavno dvojno kolo.

V skrbno pripravljeni "Kovaški" so se postavili Jože Lah,

pred oči vprašanje, ki ga je stavil Zan:

"Kdo bo vse to plačeval?"

Kdo?

Gregor

Poseben kot za kadilce

LIVERPOOL, Ang. — Personelec neke britanske tovarne je spoznal, da je za kadilca "mučno in poniževalno", če mora iti na stranišče, kadar ga zamika, da bi pokadil cigareto. Tako so kadilci dobili spodoben prostor v vsaki izmed industrijskih dvoran.

Vsakdo, ki si zaželi cigaretnega dima, se lahko odpravi v "kadilsko ogrado", vendar pa sme biti tam kvečjemu šest kadilcev hkrati, pove obvestilo na opečnatem zidu.

Kadilska ograda je seveda za užitek ob modrikastem dimu primernejša kakor pa stranišče ali pa umivalnica. Tla in ograja so iz negorljivega materiala, razen pepelnikov so pri roki tudi posodice z vodo. Če bi se zgodilo, da bi kak ogorek vendarle predošlo telo, si lahko vsakdo pomaga z gasilnim aparatom na steni.

Vse vnetjive snovi so kar se da daleč od "vročega kotička", na svet prišla, drugače bi tudi nad katerim imajo navsezadnje midva lahko računala, kako bi preživljala kot mlada penzionista ta "drugo polovico" najinega življenja."

Po poti domov in še zdaj se večkrat spomnim na tisti pogovori. Vedno pa mi zraven stopi njih mestih.

Vinko Rožman, in Gabriel Zakelj. "Ljubezen in hrepenenje" sta bila igrivo podana v zaljubljenem valčku.

Cela skupina fantov in deklet v narodnih nošah je zaključila prvi del sporeda s skupinskim narodnim plesom "Pozdrav s planin".

S "Pomladno", kjer so nastopila dekleta v rdečih krilih, belih bluzah in črnih telovnikih, polna mladostnosti in življenja, se je začel drug del sporeda. Štirje pari so nam nato pokazali "Sanje mladosti", nakar je sledila "Zgodba mojega življenja".

Marta Potočnik je pokazala ljubezen matere do otroka v zibki tudi igralsko močno. Otroška skupina je z "Moj očka ima kornjička dva" navdušila s svojim pristrnim nastopom, ki je bil odlično izveden. Dečki so se nato postavili za "A jaz sem pa mlinarjev sin", deklice s cveticami pa v "Sem deklica mlada, vesela". Oba nastopa sta bila priserčna in gladko izvedena. V "Cigančku" je Edi Mejač pokazal zapuščenega otroka, ki je s piščalko iskal naklonjenosti, pa ga je vse odbijalo, dokler ni nastop dobrega dečka potegnil za seboj hladna srca. V "Domovino svojo branil bom" je prikazala Marta Potočnik ljubezen in bolečino matere, ko se poslavlja od sina, ki odhaja na vojsko.

V svetlomodrih oblekah so nastop dekleta s fanti zaplesala navdušeno "Izvirno narodno polko".

Marta Potočnik in Janez Vidmar sta v "Ti skrivnostni cvet moj" iskala in kazala skrito ljubezen fanta in dekleta v "izvirnem narodnem valčku v visokih krilih" sproščeno in polna nagaživosti.

Fantje so si po taktu in v harmoničnem koraku tesali v "Le se kaj, sekaj smrečice" barčico in odrinili z njo na morje. Dekleta so otožno gledala za njimi. "Mladost in veselje na vasi" sta bila polna pristnosti in poskočne živahnosti v živem plesu.

V plesu in igri sta se izkazala Jože Lah in Ani Potočnik v "Fant od fare — Kod si hodil ljubček moj?" Prav dobre so bile tudi Joži Dolenc, Joži Starič in Justa Vidmar.

Oblečene v modra krila z belimi rokavci in širokim rdečim pasom v krilih so dekleta zaplesala s fanti značilni narodni valček "Oj! Življenje je lepo!"

V zadnji točki so vsi plesalci in plesalke vzeli slovo od občinstva z "Velikim nastopom". Ves spored sta pripravili in skupino naučili ga. Eda Vovk in ga. Breda Lončar. Za glasbo je skrbel Rado Menart.

Kresov nastop je vedno poseben dogodek v slovenskem Clevelandu. Kot prejšnja leta je pritegnil tudi letos izredno veliko rojakov in rojakin. Bilo nas je skoraj preveč, saj se je bilo v veliki dvorani komaj mogoče ganiati. Za ples so igrali "Veseli Slovenci".

Spored je bil letos posebno skrbno pripravljen, izvajanje je teklo brez zastojev, gladko in hitro. Občinstvo je bilo od točke od točke bolj navdušeno ob pogledu na mladino v narodnih nošah, polno življenja, spretno in izvajanje, priserčno tako v narodnih kot v umetnih plesih. Živost narodnih noš in barv se je vezala z živahnostjo mladih fantov in deklet, s svežostjo njihovega nastopa v sliko slovenske mladine, ki jo je moral biti vsakdo vesel. Mladi fantiči in deklički so hitro ogreli in osvojili srca vseh. Kako jih tudi ne bi, saj je pogled na nje budil v vseh občutje slovenske domačnosti, pa tudi ponosa in seveda — spomine.

Skupini "Kres", posebno pa ga. Edi Vovk in ga. Breda Lončar, ki sta ta nastop s toliko požrtvovalnostjo in vztrajnostjo pripravili, h krasni in res uspešni prireditvi priskrbe čestitke!

Vili

Issued Every
Thursday
for the Yugoslavs
in Wisconsin
a
Tedenska priloga
za Slovence v
Wisconsinu

OBSZOR

THE WISCONSIN YUGOSLAV OBSERVER — AFFILIATED WITH THE "AMERICAN HOME" DAILY

Address
All Communications
to
OBSZOR PUBLISHING
COMPANY
Marica R. Stant,
Publisher
3601 W. Ohio Ave
Milwaukee 15, Wis.
Tel. Mitchell 5-4573

TONY KRISTAVNIK
PAINTING AND DECORATING
Telephone: 946-8436

Milwauški zapiski

Milwaukee, Wis. — KONCERT CERKVENIH ZBOROV. — Slovenci so znani, da radi pejojo. Včasih tako izgleda, da kjer sta dva Slovence, je že pevski zbor. Slovenci smo po svetu znani po dveh lepah lastnostih: da smo pridni in da radi pojemo. Kjerkoli v Ameriki so se naseljevali Slovenci, so poleg društva imeli tudi pevske zборе. Milwaukee sam je bil znan po pevskem društvu Zvon. Kjer so bile ustanovljene slovenske cerkve, je bil takoj tudi ustanovljen pevski zbor. Tako je tudi bilo s pevskim zborom pri Sv. Janezu v Milwaukeeju. Vsa leta, kar fara obstoja, je obstojal tudi cerkveni zbor, kateremu je bi podrejen mladinski in otroški zbor. Ti zbori niso samo pomagali lepšati službo božjo, ampak so se prizadevali po svojih močeh pomagati kriti stroške, ki so združeni s korom in petjem. Poleg duhovnega razvedrila, ki so ga ta pevska društva nudila od časa do časa ljudem v obliki koncerta, so skrbeli tudi za materialno pomoč fari. Tako so navadno združevali dobro s koristnim. Zadnja leta, ko je bilo že zagotovljeno, da se bo fara selila in da bodo potrebne nove orgle, so se zbori takoj podali na delo, da po svojih močeh omogočijo nabavo orgel.

Tudi letos bodo naši cerkveni zbori s istim namenom razveselili ljudi in pomagati fari nastopili s svojim lepim koncertnim programom. Imel sem malo priložnosti pogledati za kulise in videti, kaj vse pripravljajo. Vsi, ki poznajo zbor pri Sv. Janezu in njihovega pevovodjo Ernesta Majheniča, vedo, da bo vredno udeležiti se te kulturne prireditve. Nastopali bodo dobro znani in preizkušeni pevci, kakor

tudi nekaj novih. Koncert bo to soboto, 3. maja, zvečer ob 8. v dvorani sv. Janeza na 85 in Cold Spring cesti. Po koncertu bo ples. Za ples bo skrbel orkester Viljema Wiherja, ki je sam član pevskega zbora. Iz cerkvene oznanila povzamem, da je dobiček namenjen za nove orgle.

MATERINSKA PROSLAVA. — V mesecu maju in še posebej na drugo nedeljo v maju se spominjamo svojih mater. Ta spominski dan je združen z različnimi proslavami. To je pravzaprav družinski praznik, ki nam je vsem zelo dragocen. Posamezniki, organizacije kar tekmujejo med seboj, da bi ta dan zares ostal v spominu.

Slovensko kulturno društvo Triglav proslavi dan mater s posebno prireditvijo, pa če je še tako skromna. Za letos so člani prišli na izvirno misel. Ker je mesec majnik posvečen božji Materi in je ona tako nekako pogled vsem materam, so člani društva sklenili, da se za praznik mater sestanejo v cerkvi sv. Janeza, kjer bodo skupno imeli pete litanije Matere božje. Te so Slovencem vedno tako pri srcu. Po litanijah bo kratka proslava v cerkveni dvorani. Pete litanije z blagoslovom bodo ob dveh popoldne. Vsa proslava ne bo trajala več kot eno uro in pol. Tako bo vsakdo imel še vedno priložnost, da kam gre in proslavi dan mater v družinskem krogu. K tem litanijam so vabljeni vsi Slovenci in Slovenke. Cerkev je božji kraj in kraj, kjer se lahko vsi najdejo v skupni prošnji k Bogu in Mariji za varstvo.

POROKA. — Pred božjim oltarjem sta si obljubila večno zvestobo Fred Zakrajsek in Diane Floryance. Fred je sin Franka Zakrajskega, ki je dolgoletni član fare sv. Janeza, in Ane, rojene Strukel. Posebnost te poroke je bila v tem, da so bili na poroki sami mladi ljudje. Fred je tudi že tretja slovenska generacija. Oče in mati, oba še dobro govorita slovensko. Mlademu paru želimo vse dobro za novo življenjsko pot.

PRVO SV. OBHAJILLO — Pri Sv. Janezu ga bodo imeli in sicer to nedeljo, 4. maja. Zgodilo se bo to pri sv. maši ob 12. K sv. obhajilu bo pristopilo 81 o-

trok. Fara se drži stare navade. Otroci bodo prejeli skupno sv. obhajilo, kakor so delali v preteklosti. Po želji milwauškega nadškofa so otroci tudi pripravljeni za spoved. Prevladuje mnenje, da je bolje, da gre otrok k spovedi in se navadi hoditi k spovedi sedaj, kakor pa šele, ko je 12 ali 13 let star. Pravijo, da otrok ni zmožen narediti smrtnega greha in zato spovedi ne potrebuje. Pravijo, če ima možnost razsoje, potem tudi ve, kdaj se hudo pregreši. Mislim, da tudi pri teh stvarih velja: Kar se Janezek nauči, to Janez zna. Verske resnice sprejemamo ne z znanjem, ampak z vero. So resnice, ki jih otroška vera sprejme z večjim razumevanjem kakor pa to delajo odrasli, ki navadno hočejo vse videti, otipati in okusiti.

ŠKOFIJSKA DOBRODELNA ZBIRKA. — Ta zbirka se je vršila vsako leto tri nedelje pred Veliko nočjo. Bila je tako ukoreninjena v postnem času kakor post sam. S spremembo postne postave je pa tudi ta zbirka dobila drugo obliko. Škofijske potrebe so še vedno velike, pravzaprav še večje, kakor so bile poprej. Škofija, ki v širšem smislu dela za rast božjega kraljestva na zemlji, še vedno nadaljuje svoje poslanstvo, ki se kaže tudi v vidni obliki. Tako vidimo, zakaj cerkev gradi bolnišnice, sirotišnice, domove za ostarele in onemogle. Skrbeti mora še naprej za duhovniški naraščaj. Koliko je organizatornega dela, za katerega po svojem poslanstvu skrbi cerkev. Rečeji so še vedno njeno posebno zanimanje, misijonsko delo doma in drugod potrebuje pomoči, ki jo največkrat nudi le cerkev. Tako vidimo, da se ljubezen do bližnjega razteza na vsa polja človeškega udejstvovanja, zato je potrebna pomoč posameznika, da se to more uveljaviti v širšem smislu. Kadar se kristjan zaveda teh potreb, potem ve, da je nujno potrebno, da priskoči na pomoč, ne samo da pokaže svojo darežljivost, ampak stori tudi svojo dolžnost. Po cerkvenem poročilu pri Sv. Janezu naj bi vsakdo, kdor dela, dal za dobrodelne namene škofije zaslužek enega dne. Vsakdo brez izjeme je naprošen, da stori svojo dolžnost.

BOLNIKI. — Izgleda, da se to vrši v presledkih. Za nekaj časa je mir, potem pa kar naenkrat, kot bi odprl zatvornico pri jezcu.

Menda je odvisno veliko tudi od sistema Saturn-Apollo 5 milijonov posameznih delov, so delovali vsi kot predvideno z izjemo 5. Noben od teh 5 delov ni bil bistven in poskrbljeno je bilo za nadomestilo.

Če bo polet na Luno v juliju uspel, potem bo temu poletu sledil novi šele enkrat v novembru, ko bodo vse okoliščine poleta v juliju natančno proučene.

Priložnost za povračilo?

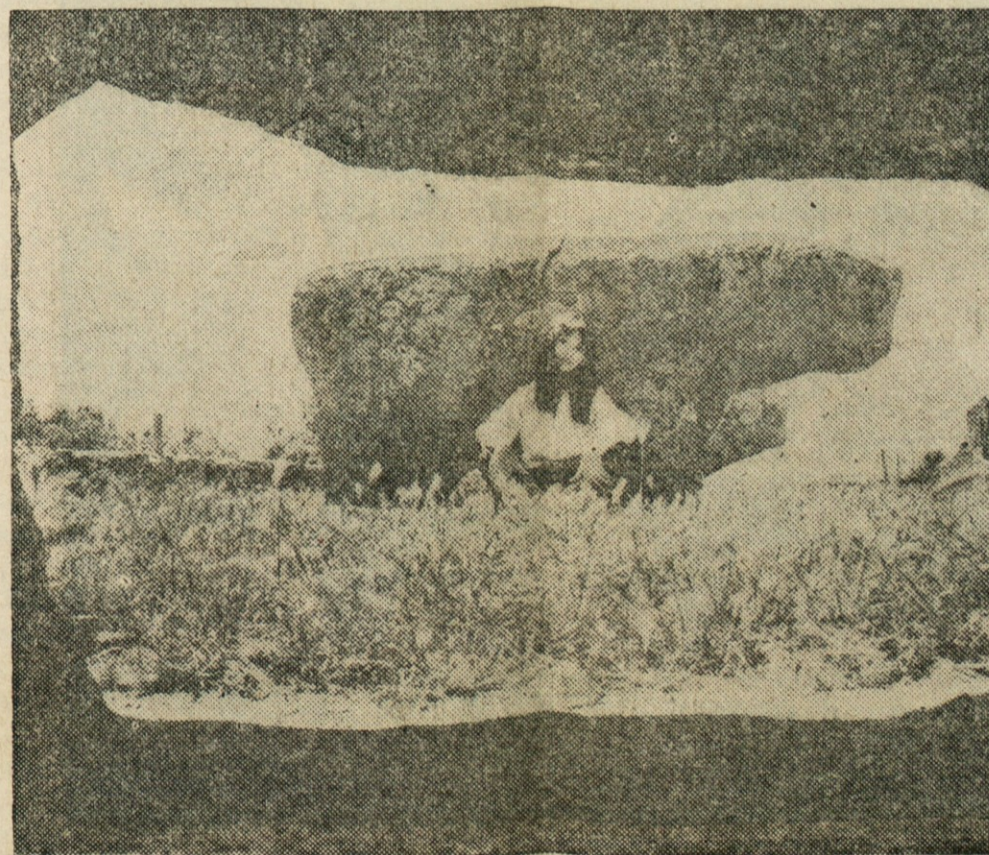
SEOUL, J. Kor. — Na Nizozemskem so zgradili popolnoma novo 6.5 milijonov dolarjev vredno ladjo za predelovanje rib na visokem morju za Severno Korejo. Ladja je sedaj na poti domov. Še pred koncem tega tedna bo v Singapurju, nakar bo krenila proti severu. Združene države bi to severnokorejsko ladjo lahko prestregle in zasegle ter jo vrnilo šele, ko bi dobile odškodnino za sestrlejen letalo EC-121 in vrnjeno zaseženo izvidniško ladjo Pueblo.

V Washingtonu so se odločili proti temu, niso pa gotovi, če ne bo novo ladjo prestregla Južna Koreja, ko bo plula v bližini njenih obal na poti v Japonsko morje in dalje domov.

V nizozemskih ladjedelnih grade še eno tako ladjo, ki bo gotova jeseni in bo plula v Severno Korejo po slični poti. Če

NI GA STRAH PIKA — Indijec, ki zdravi kačje pike z "zagovori", drži v roki nevarno kačo, ne da bi se bal njenega pika. Tudi njegov sinko nima pred kačo nobenega strahu.

NA SPANSKEM — Ljubka igralka Jocelyn Lane se je spravila ob starodavno kameno skulpturo pri Madridu, kjer jo je njen tovariš posnel skozi odprtino v drugi.

pustijo v miru prvo ladjo te dni, bo še vedno priložnost prestreči in zaseči drugo!

Za dobiček pripravljeni tudi potrpeti

TOKIO, Jap. — Kitajski komunisti stalno ponižujejo japonske podjetnike in trgovce, ki trgujejo z rdečo Kitajsko. Tekom "kulturne revolucije" so jih ponovno prisilili, da so morali javno brati iz znanih Maovih bukvic.

Pretekli teden je bilo na pomladanskem velesejmu v Kantonu okoli 500 japonskih trgovcev in podjetnikov. Stiri od njih so zaprli, pa dva kasneje le izpustili. Skupno trdijo, da je v kitajskih zaporih vsaj 13 Japoncev, v glavnem poslovnih ljudi, ki so prišli na Kitajsko po poslu. Japonski diplomati so jih doslej zastoj skušali rešiti.

Kljub vsemu temu japonski poslovni svet ne mara pretrgati zvez s Kitajsko. Dobiček je dobiček! Lani je Japonska prodala na Kitajsko za 325 milijonov svojih izdelkov, kupila pa tam raznega blaga za 220 milijonov.

Zveza za napredek se ni preveč obnesla

WASHINGTON, D.C. — Bivši predsednik Johnson je l. 1967 postavil Linowitza za ameriškega delegata pri Organizaciji ameriških držav (OAS). Linowitz je odstopil, da Nixon lahko postavi novega delegata. S tem se mu je tudi "razvezal jezik". Pove o svojem dveletnem delu v okviru OAS marsikaj, o čemur preje ni mogel govoriti javno.

Linowitz misli, da je treba postaviti vse naše podpore OAS na novo podlago. S tem je priznal, da je senatna kritika, da je bilo podpiranje napačno, vsaj deloma upravičeno. Naša dežela je grešila tudi v tem, da je premalo podpirala izvoz iz Latinske Amerike. Premalo se je tudi brigala za mladino v Latinski Ameriki, ki je vsa v revolucionarnem razpoloženju. Linowitz ni dalje zadovoljen, da je bilo v Latinski Ameriki po l. 1961 kar 16 revolucij in da so v 9 med 19 OAS državami prišle na krmilo vojaške diktature. Končno je Linowitz priznal, da je naša diplomacija postavila v OAS previsoko

ke cilje in da se je zmotila v oceni tega, kar je tam mogoče doseči.

Anatol Marčenko: "Moje pričakovanje"

NEW YORK, N.Y. — Anatol Marčenko je tipičen ruski inteligent. Po izobrazbi je inženir, se je pa v svojem življenju pečal tudi s kulturnimi problemi, kar ga je spravilo pred sodnijo in v koncentracijsko taborišče, kjer je bil od l. 1961 do l. 1966. O svojih vtisih v taborišču je napisal celo knjigo. Posrečilo se mu je, da je rokopis spravil preko meje v Anglijo. Od tam je prepiš prišel tudi v Ameriko in bo kmalu v prevodu objavljen v obliki knjige.

Knjiga "Moje pričevanje" je zanimiva po tem, ker opisuje življenje v koncentracijskem taborišču v dobi, ki je spadala pod režim tovariša Hruščeva. Hruščev je uporno trdil, da je njegov režim napravil konec koncentracijskim taboriščem. Gornja knjiga bo dokaz, da se je s prihodom tovariša Hruščeva na oblast kaj malo spremenilo v kazenskih zavodih. Strahote, ki jih opisuje Marčenko, so menda še hujše od tistih, ki jih je opisal Solženicin.

V Krenlju bodo gotovo hoteli znova rohnati. Kako bodo svojo jezo stresali na političnem polju, se bo kmalu pokazalo.

Najdaljša reka

ST. LOUIS, Mo. — Od izvira do izliva v reko Mississippi je reka Missouri dolga 2,945 milj. Od izvira Missourija do morja znaša po strugi Missouri-Mississippi 4,200 milj. To je najdaljša reka na svetu.

Kratke reke

Nova Zelandija sestoji iz dveh velikih otokov, obeh močno goratih. Reke, ki izvirajo v podnožjih gor, jo ubirajo po kratki poti v morje. Nobena ni daljša od 80 milj.

Moški dobijo delo

Delavce za livarno
Plača od ure, dnevno ali nočno delo. Na 865 E. 67 St., vprašajte za Mr. Allen ali kličite 361-6678. (87)

MALI OGLASI

V najem
Oddamo 5 sob in garažo v najem na 915 E. 67 St. Kličite 391-6655. — (86)

Naprodaj
Colonial hiša, 3 spalnice, aluminijaste obloge, dvojna garaža, na Pawnee Ave. \$24,900. Bungalow, 4 spalnice, pri E. 200 St. \$23,500. Trisobni starejši dom — \$19,500. Dvodružinska hiša, aluminijasta obloga, dvojna garaža, 3 spalnice spodaj, 2 spalnice zgoraj, pri E. 222 St. \$28,000.

POTREBUJEMO HISE
za prodajo
KINKOFF REALTY
531-6346 (83)

Carst Memorials

Kraška kamnoseška obrt
EDINA SLOVENSKA IZDELOVALNICA NAGROBNIH SPOMENIKOV
15425 Waterloo Rd. IV 1-2237

V najem
4 sobe, kopalnica, pralnica, vse prebarvano se odda starejšemu paru slovenskega ali poljskega porekla, pri E. 49 St. in Broadway, za \$60. Kličite 662-8188. — (87)

Lastnik prodaja
3-družinsko hišo z velikim dvoriščem nasproti cerkve sv. Vida, na 6018 Glass Ave. Kličite 391-0073. (95)

Kakšne so Vaše oči!

AKO RABITE OČALA — obrnite se z zaupanjem na zanesljivo tvrdko z dolgoletno izkušnjo

GLOBE OPTICAL CO.

Telefon Mitchell 5-7174
1801 So. 11th Street
Milwaukee, Wis. 53204

Like it
cool in
July?

Play it
cool now!

Be ready with ELECTRIC air conditioning
Ask your dealer about "early bird" bargains and special financing for central Electric air conditioning.

WISCONSIN electric power COMPANY

JANEZ JALEN:

VOZARJI

Markov Klemen je prihitel po strmem Cizeljnu navzgor in ob stal. Kar nič ni bil upehan. Ozrl se je naokrog in se začudil veličastnemu razgledu, ki se mu je odprl na vse strani. Brata Boštjana žena Mina, Markova mlada, je z drugimi romarji vred zaostala. Umivali so si spodaj pri studencu oči in se že med potjo priporočali za zdravi vid. Pomočniki kristjanov, ki je Jezuska pestovala v znamenju nad studenčkom.

Klemen pa se je zgoraj obracal in se razgledoval. Od jutranjega sonca osvetljen se je bleščal skalni Triglav. Zastavni Stol je pasel nižje, pa razpotegnjene gore okrog sebe. Oko se je za hip pomudilo na priostrenem Storžiču, obstalo na močoni Kočni, izza katere je gledal oddaljeni vrh Grintovca. Pogled mu je zdrsil preko Kokrškega sedla in Krvavca navzdol, dokler ni zaslutil za Smarjetno goro in Sentjoštom zameglene Ljubljane. Ustavil se je pa, kakor bi se hotel odpočiti, na zeleni Jelovici.

"Lej, kako se na vse strani lepo vidi," se je glasno začudil Klemen. Glas zvonov ga je pa zvalil, da ni čakal zaostalih Roincev in Krničanov, ki so tudi

hodili brez križa in bandera. Le počemu! Saj so sami imeli doma znamenito božjo pot svetega Frančiška Ksaverija, indijskega apostola, prekrasno naslikanega v visokem zlatem oltarju leve stranske kapele. Naglih korakov je pohitel prek cvetočih travnikov in med odganjajočimi ozimami v hrumeči semenjski vrtišč okrog romarske cerkve Marije Udarjene v Ljubnem.

Markov Klemen iz Krnic, desetnik, postaven fant, ki je bil zavoljo vozarstva do najdaljnjega oproščen službe s puško nepremagljivemu mogočnemu Napoleonu, si je najprej površno ogledal sejmšče in se ogovoril s tem in onim znanecem. Ni se pa hotel zaplesti v daljši pogovor. Zavedal se je, da mora predvsem opraviti božjo pot. Prerinil se je v cerkev in občudoval Stajerce in hribovce, kako so spokorno drsli po kolenih okrog oltarja. Tudi sam se je spočetka nameraval uvrstiti med nje, pa je izprevidel, da bi se težko vrinil. In škornjice li si moral potegniti čez kolena, da bi si ne umazal snežnobelih svitic. In, in, in — — Nič kaj mu ni dišala te sorte spokornost. Je bil pač brhki Markov Klemen iz Krnic, Nazadnje je kakor še marsikdo, spustil svoj dar v nabiralnik druge ljubanske Matere božje, neudarjene, ki v vdolbini na vhodni steni edine prizidane kapele Svetih treh kraljev, prav tako drži v česni želzo, z levo pa pestuje Jezuska. Kakor onadva v glavnem oltarju, sta tudi ta dva oblečena samo — bolj delavno. Imata eno samo obleko za petek in svetek.

Klemen se je zrinil nazaj na sredo cerkve. Zagledal se je v slikarjo na oboku nad glavnim oltarjem, kjer je bilo natančno vse upodobljeno, kar je kot otrok večkrat slišal od pobožne svoje rajne mame Ance, Podlipnikove Ančke, katero so bili spoznali pokopali. In je videl naslikano, kako se je spretni pa prevzetni zidar Gregor Erzen iz Kamne gorice leta šestnajst sto dva in devetdesetega pobahal pred kipom Marije Pomočnice, ki so jo zavoljo prezidave cerkve začasno namestili v lopi, pobahal in pohvalil, da ima njegovo dekle Mica lepše oči kakor pa

sama Mati božja. Ker mu Marija ni mogla pritrčiti, je iz občestne bahavosti dvignil zidarško kladivo, ga zavihel in udaril božjo Porodnico na levo senice. Pa se je isti hip zgrozil. Pokazala se je rana in pritekla živa kri iz nje. Gregor je padel na kolena in začel glasno vpiti na pomoč. Prihitele so ženske in s sveže opranimi prtenimi prti skušale zaustaviti rožnoderčo kri, kar se jim pa nikakor ni hotelo povsem posrečiti. Ni sicer več tekla, po malem pa je še zmeraj solzela.

Gregor se je kesal, da je obupal, ko ga noben duhovnik niti sam škof Žiga Krištof Herberstein, čeprav grof, ni upal odvezati od bogoskrunskega greha. Zidar Erzen je razdal vse svoje trdo prislužene denarje in se bos napotil v Rim, da poprosi samega svetega očeta odveze. Čez dve leti se je vrnil, sicer s krvavimi nogami, pa z Bogom spravljeno. Sele njegov vdano spokorni poljub na udarjeno senice je povsem ustavil kri in Marija je sama spremila skesano dušo zidarja Gregorja Erzena pred nebeskega sodnika in mu zadobila milost svetega raja. Kri se je ustavila, rana pa še do današnjih dni ni povsem otrdela in se zasušila.

Opazovanje slik na stropu je Klemen tako prevzelo, da si je potegnili škornjice na kolena, se vseeno vrinili v vrsto drsajočih okoli oltarja, pokleknil še sam in spustil dvojni dar v nabiralnik na evangelijski strani Marije Udarjene.

Koj nato je stopil na prižnico učen ljubljanski pater in govoril o Mariji Udarjeni tako ganljivo, da so ženske jokale in tudi marsikak moški je malo posmrkal.

Deseta maša je bila peta, z leviti in z dvema blagoslovoma. Peli so gospodje pred oltarjem in pevci na koru, oboji seveda vse po latinsko, da je prej odzvonilo poldne, preden so s slo-

vesnim blagoslovom in naravnost veličastnim potrkanjem prišli do konca.

Ze vsega naveličani so romarji kaj hitro do malega izpraznili cerkev, posedli po travi, obstopili stojnice in se razšli po gostilnah.

V tistih napoleonskih časih — skoraj poldrugih sto let bo kmalu od takrat — ko na Brezjah še niti podobe Matere božje ni bilo, so bile zaradi množice romarjev na najbolj slovečo božjo pot na Gorenjskem k Mariji Udarjeni gostilne okrog cerkve v Ljubnem kar posejane. Klemen je počakal Mino, sedanjo Markljo, še vedno mlado in brhko, gospodarja brata Boštjana ženo, in jo odvedel po strmini navzgor v krčmo pri Pezdličku. Greča je bila tolika, da sta morala čakati, preden sta mogla sesti na klop za veliko mizo. Klemen je naročil za oba juho z rezanci, pečenko in polič vina. Kruh je imela Mina s sabo v pisanem cekarju. Z vinom si je svakinja samo dobro usta omočila, ostalega ji je izpil Klemen sam in postal dobre volje, tako da se mu ni prav nič ljubilo z mlado iti k lončarju izbirat piskre in sklede, katerih so bili zadnje čase toliko pobili, da jih je začelo primanjkovati pri hiši. Segel je po kastorec, ki ga je bil med jedjo odložil poleg sebe na klop, pogladil krivce, se spet pokril, pa prav precej postrani, na uho, na korajžo. Zasrbele so ga pete. Da jo počaka pri Ambrožiču, sta se domenila z Mino, pri Jožu, kjer so jo od končane maše naprej drugo za drugo narejali Bovčani in so se pari vrteli in so dekletom lica rdela kakor pirhi o veliki noči, in so fantje s podkvicami na petah ob tla pribijali, da so žebli iz podnic odkakovali. Bokal za bokalom je prirojal na mizo. Desetnik bogatega Marka iz Krnic ni skoparil, pa tudi razmetaval ne. Gostil je samo svoje ožje znanke in prijateljce, pa tudi kakšen razgret deklič si je kdaj omočil ustnice. Klemen samega se vino ni dosti prijemalo. Ga je menda sproti izpotil, ko ni nobenega plesa zamudil.

Proti trem je šlo. Klemen je bil ravno prav razvnet. Napil je svoji soplesalki, se ozrl naokrog, da si poišče drugo za prihodnjo polko. Pogled mu je obstal med hišnimi podboji, med katero je pravkar vstopilo mlado dekle, ki jo je zavijačka delala še mlajšo, kakor je v resnici bila. Za njo je stal skoraj za glavo višji, dve tri leta starejši, brhek in postaven fant. Klemen se je zaiskrilo oko. Preden je utegnil naprej pomisliti, je prirnila do vrat tudi Mina, Boštjanova žena. Fant in dekle sta se spoštljivo umaknila in že je svakinja stala pred njim: "Alo, Klemen! Kakor si obljubil. Zapešiva, potem pa plačaj in greva. Krničani naju že čakajo tamle pod Kranjcem."

Klemen se je skušal nekaj obotavljati, pa ni nič pomagalo. Prav takrat so Bovčani spet zaintrigirali, Mina se ga je oprijela in

jo je moral zavrteti. Plesala sta, da ju je vse gledalo. Bila sta lep, če ne najlepši par. Kar se tiče plesa prav gotovo. Fo lepoti sta ju pa prekašala ona dva, ki sta prej stala med podboji in za katerima se je Klemen prek Minine rame ves čas med plesom oziral. Kmalu je uganil, da nista fant in dekle, pač pa sorodnika, najraje brat in sestra. Ni bilo pravega ognja med njima. "Rompompom-pom," so zaintrigirali Bovčani polko, Mino pa je zaskrbelo: "Ježeš, če ata zvedo, da sva plesala, ko še ni minilo leto, odkar so mama umrli. Le kako sva se mogla spoznati," je bila Mina nevoljna sama nase. "Pa se res nisem spomnil," se

je zresnil Klemen. "Razmišljenec norčavi! Sram me je!" Klemen se je pomračil obraz in do Posavca ni več odprl ust.

Mina je Klemen prav dobro razumela. Krničani so pa sklepali, da sta si Markov najmlajši in mlada prišla kaj navzkriž. Kako so se motili.

Spodaj na cesti so se rodinski romarji morali podvizati, da bi jih ne lovila noč. Namenili so se spotoma ustaviti še pri Zabarju pod Broscem in zaključiti svojo božjo pot k Mariji Udarjeni pri Jernejcu v Poljčah.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

NAROCITE SVOJIM DRAGIM MAMICAM

AMERIŠKO DOMOVINO

KOT DARILO ZA

Materinski dan

Naročite telefonično: 431-0628

Naročite pisмено:

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave.
Cleveland, Ohio 44103

Prosim, da pošiljate Ameriško Domovino kot moje darilo za Materinski dan na sledeči naslov:

Za to darilo pošiljam znesek \$.....

Moje ime in naslov:

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

MACHINISTS

Tool & Die Makers

Immediate Openings For

Permanent Positions

SECOND SHIFT

Considerable Overtime

STARTING RATE — \$4.45

5-5-69 — \$4.57½

.05 additional in 60 Days

.05 additional in 8 Months

And

MERIT INCREASES

For Demonstrated Ability

Must have apprenticeship background or equivalent experience and be able to complete assignments from complicated blueprints and piece drawings.

Excellent Working Conditions In Modern Shop

Liberal Company Paid Benefits Blue Cross, Blue Shield (For you and your family)

Pension Life Insurance Accident & Sickness Insurance Supplemental Unemployment Benefits

Cost-of-Living Allowance ½ Philadelphia Wage Tax Educational Aid

10 Holidays This Year 11 Holidays Next Year

Call 215 — BA 5-9100 Ext. 681 or 685

Please write or wire for further information

THE BUDD CO.
2450 Hunting Park Ave.
Philadelphia, Pa.

An Equal Opportunity Employer (87)

HOUSEHOLD HELP

HOUSEKEEPER — Live in Perm. 3 schl-age children. W. suburb. Refs. Sal. open.

Ph. 968-8184 or 343-9191

(87)

BUSINESS OPPORTUNITY

TAVERN—Must sell due to illness. 3531 Milwaukee Ave. — Good going — Young crowd. \$6,000. Call 736-3647 or 725-9642

(87)

EUROPA TRAVEL SERVICE

759 East 185. Street, Cleveland, Ohio 44119

POTOVANJA V DOMOVINO in prihod SVOJCEV V AMERIKO PREVOZ Z LETALI IN LADJAMI PO VSEM SVETU

Vam točno po Vaših željah oksrbimo in uredimo najboljše zveze.

Posluujemo v našem domačem in tudi drugih evropskih jezikih.

JEROME A. BRENTAR

JOS. ZELE IN SINOVI

POGREBNI ZAVOD

6502 ST. CLAIR AVENUE

Tel.: ENdlicott 1-0583

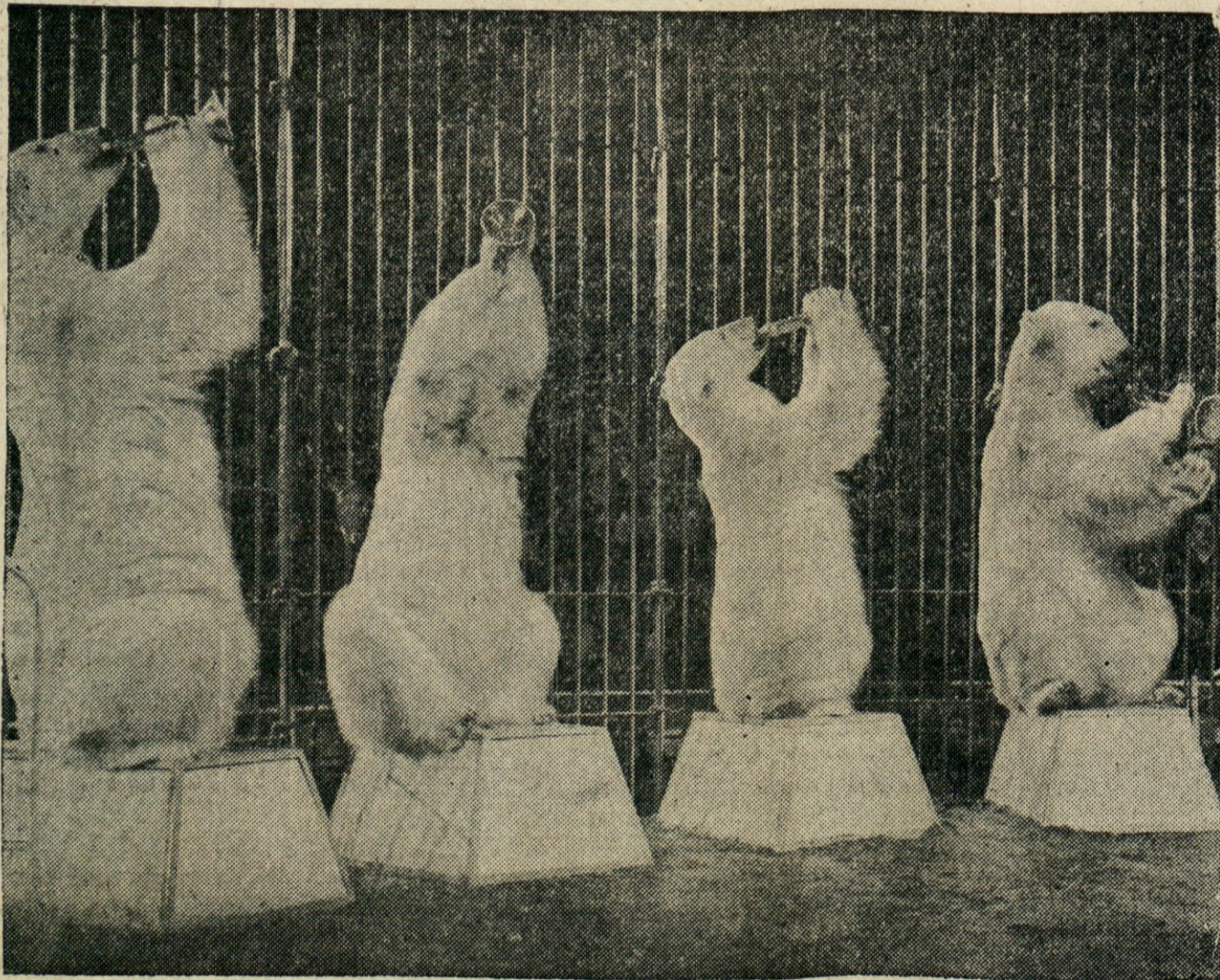
COLLINWOODSKI URAD

452 E. 152nd STREET

Tel.: IVanhoe 1-3118

Avtomobili in bolniški voz redno in ob vsaki uri na razpolago

Mi smo vedno pripravljeni za najboljšo postrežbo

SVOJEVRSTEN KVARTET — V cirkusu Krone v Muenchenu, glavnem mestu Bavarske, imajo štiri bele medvede, ki so jih naučili piskati na rog. Na sliki jih vidimo pri nastopu.

V blag spomin

PRVE OBLETNICE, ODKAR JE UMRL NAŠ LJUBLJENI SIN IN BRAT

Martin Gorše

ki se je v jutru svojega življenja - prvega maja - poslovil od tega sveta.

Lansko let, majsko jutro, ra Marijin god odšel si. Šlo je sonce, sreča s Tabo k Bogu in nebeski Mami.

Vsako leto znova pride nam cvetoči mesec maj; vse se vrne, kot popreje, Tinčka pa ne bo nazaj —

Kar veselja tu delimo celo leto že brez Tebe, tam od zgoraj ga dobimo, kjer pomlad nikoli ne mine.

Zalujoči:

STARŠI, BRAT IN SESTRA IN OSTALO SORODSTVO.

Cleveland, O., 1. maja 1969.

1911 — 1969

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo, da je dne 1. aprila v Gospodu preminula naša ljubljena soproga, mati in sestra

Anna Chemas,

rojena MORAVEC

Pokojna je bila rojena dne 23. julija 1911 v vasi Podklanec, župnija Vinica v Belokrajini. V Ameriko je prišla 27. marca 1953. Do 31. avgusta 1968 je s svojo družino živela v Pittsburgh, Pa., od tedaj pa v Cleveland, O.

Pokopali smo jo dne 4. aprila 1969 na pokopališču Kalvarija.

Iskreno se zahvalimo vsem, ki so ob tej težakostni priliki pokojno počastili, nam izkazali kako pomoč in dobroto ter izrazili svoje sočutje.

Pred vsem se najtopleje zahvalimo častitim gospodom duhovnikom. Right Rev. Louis B. Baznik je pokojni podelil svete zakramente, ji prinesel Najsvetejše in jo pripravil za srečno zadnjo uro. On je tudi opravil svete cerkvene obrede v cerkvi sv. Vida. Rev. Jože Falež je pokojno spremljal na pokopališče in ob grobu vodil molitve, Rev. Arthur Zanutič pa je v Grdinovem pogrebem zavodu na St. Clair Ave. vodil skupno molitev članov društva Najsvetejšega. Imena župnije sv. Vida. Bog jim vsem povrni ljubeznivo naklonjenost in tolažbo. Pogrebna sv. maša je morala biti odložena za nekaj dni, ker je bil dan pogreba veliki petek.

Pokojna je bila članica društva Sv. Josip, Hrvatske Bratske Zajednice št. 99, društva Marije Device št. 56 Ameriške Slovenske Katoliške Jednote ter društva Slovenski Orel v Pittsburgh, Pa. Prisrčna hvala vsem članom teh društev za vse kar so storili, da so pokojno počastili kot svojo preminulo sočlanico. Posebej hvala tistim, ki so nosili krsto in predsedniku društva sv. Josipa, ki se je v imenu članstva ganljivo poslovil od pokojne v pogrebem zavodu. Zahvaljujemo se vsem dobrim sosedom, ki so zbrali skupni sklad za krasen venec in za sv. maše. Posebej prisrčna hvala tistim, ki so zbirali. Prav lepo se zahvalimo vsem, ki so prispevali in pomagali, da smo udeležencem po pogrebu priredili skupno okrepčilo.

Trajno hvaležnost bomo ohranili predobrim sosedam in prijateljcem pokojne ki so jo med boleznijo tolažile in ji lajšale trpljenje, zadnje štiri dni življenja, bile neprestano pri njej in ji stregle, ob smrtni uri pa z nami zanjo molile. To so bile Mrs. Anna Spisich, Mrs. Neda Peovic, Mrs. Viki Vrtačnik, Mrs. Helen Balutis in Mrs. Olga Mauser, ki so tudi pomagale prirediti okrepčilo po pogrebu.

Bog jim plačaj stotero! Iskreno zahvalo izrekamo dragim sorodnikom in prijateljem, ki so prihiti k pogrebu iz Aliquippa, Pa., in Pittsburgh, Pa.

Vodstvo in uslužbenci Grdinovega pogrebnege zavoda naj prejmejo našo zahvalo za skrbno ureditev pogrebnih priprav in odlično vodstvo sprejema.

Naj dobri Bog povrne vsem, ki ste darovali za sv. maše, vsem, ki ste poklonili vence in cvetje ter vsem ki ste dali avtomobile za pogrebni sprevod. Srčna hvala vsem, ki ste prišli kropiti in vsem, ki ste spremljali pokojno do groba. Zahvalili smo se vsem, postali smo spominske podobice, kolikor smo imeli naslove. Če bi radi kake pomote kdo ne bil dobil naše posebne zahvale, lepo prosimo da nam oprosti. Vse prosimo, da sprejmete tole skupno zahvalo za molitve in dobra dela, ki ste nam jih v teh žalostnih dneh storili.

V miru božjem zdaj počivaj, v nebesih rajsko srečo uživaj draga, nepozabna nam do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

soprog FRANK CHEMAS
sin FRANK ml., snaha DANICA
brat FRANC MORAVEC, Slovenija, Jugoslavija s svojo družino in ostali sorodniki
Cleveland, Ohio, 1. maja 1969.